Дванадесет месеца

Владимир КНИШЕВ

Септември

Септември е първият есенен месец.
Дървета и храсти са още зелени.
Децата отиват в училище вече,
лицата на всички са ведри, засмени.

Изглеждат пораснали, сякаш по-зрели,
за класните стаи копнеят отново.
След летните дни, назад отлетели,
за нови знания те са готови.

Но също от детските Библии знаят
какво е да си ученик на Христос.
Да бъдат такива те също желаят
и в своя живот да раздават любов.

Октомври

Аз съм Октомври и нося прохлада
и есенно слънце, а в парка любим
разстилам под ваште крака с листопада
прекрасен и тъй многоцветен килим.

Ти поглед вдигни към небето и виж
как вече отлитат далече ятата.
Дали си копнеел така да летиш,
понесен от волни крила над земята?

На север октомври е много студен,
на юг е горещ като юли. Но знай,
че Бог е приготвил за теб и за мен
места съвършени в небесния рай.

Стихотворенията за останалите месеци очаквайте в следващия брой на „Пътечка“.

Рисунка upklyak/magnific.com

ISSN 1313-4302

Пътечка

СТРАХ ИЛИ СВОБОДА

КОЕ Е ПО-СИЛНО ОТ СТРАХА?

СТРАХ ЛИ ТЕ Е?

НЕ СЕ ПРЕСТРУВАЙ НА БЕЗСТРАШЕН!

5/2026
№112

Здравей!

– Защото ужасно ме е страх! От всичко! Във всеки момент!

– И мене ме беше страх като малка – от тъмното – отговори Алиана спокойно.

– И какво стана?

– Тати и мама се помолиха на Господ Иисус да ми вземе страха.

– И Той какво направи?

– Кой?

– Господ Иисус!

– Ами прегърна ме.

– Как така?

– Тати каза, че Господ Иисус е по-силен от всяко зло. И като Го помоля да дойде и да бъде с мене в тъмното и страшното, Той ми отваря очите на сърцето, за да видя, че е бил с мене през цялото време. И ме прегръща. И страхът ми става на пух и прах. Сега изобщо не се сещам да се страхувам от тъмното.

– Това звучи добре, но е само в твоята глава.

– Господ Иисус е Божият Син и отговаря на молитвите на хората.

– Ама Той не ме познава мене. Коя съм аз за Него? – настоявах на своето.

– Не, Господ Иисус те е създал. Той те държи през цялото време в ръката Си и иска да те спаси – от страховете ти и от други лоши неща.

– Откъде знаеш?

– Ами ела и виж! Изпробвай сама – засмя се Алиана. – Кога тръгвахме за състезанието?

Казвам се Калина-София Великанова Темелкова. Уча в трети клас и в училище се справям без проблеми. Не се хваля, ама с каквото се захвана, го правя най-добре от всички. Родителите ми са математици и в момента преподават в университета в Охайо. Живея тук с баба и с нея се разбираме чудесно.

Преди около месец една приятелка ми разказа за филмите за Уензди. Стана ми страшно интересно! С баба ги намерихме по интернет и всяка вечер тя си гледаше своя криминален канал по телевизията, а аз на компютъра – серия за „моята Уензди“, както казваше баба.

Така започнах да сънувам кошмари, че къщата ни е пълна с чудовища и вампири. Страхувах се да си лягам сама, дори да затварям вратата на тоалетната. Накрая взех да се ужасявам от толкова много неща, че дори забравях от какво точно ме е страх. Баба се сети, че е добре да прекъснем „историите за страх“ – филмчетата за Уензди. Но въпреки това страховете ми не си отиваха.

Тогава господин Шиваров, учителят по математика, обяви, че в Силистра ще има важно национално състезание по математика с ученици от цяла България и той иска от двата трети класа да участват шест деца – три момчета и три момичета. Уви, моето име беше първото, което каза.

Ужасих се – как ще отида до Силистра, там всичко ще е още по-страшно! От нашия клас беше включена и Алиана. Тя се справя добре – с нея работи по-големият й брат Марио.

– Господин Шиваров! – вдигнах ръка. – Моля Ви да си изберете друго момиче вместо мене…

– Без Калина-София отборът ще загуби! – отсече Косьо, който беше избран от момчетата.

Учителят се изненада от реакцията ми и ми каза да помисля.

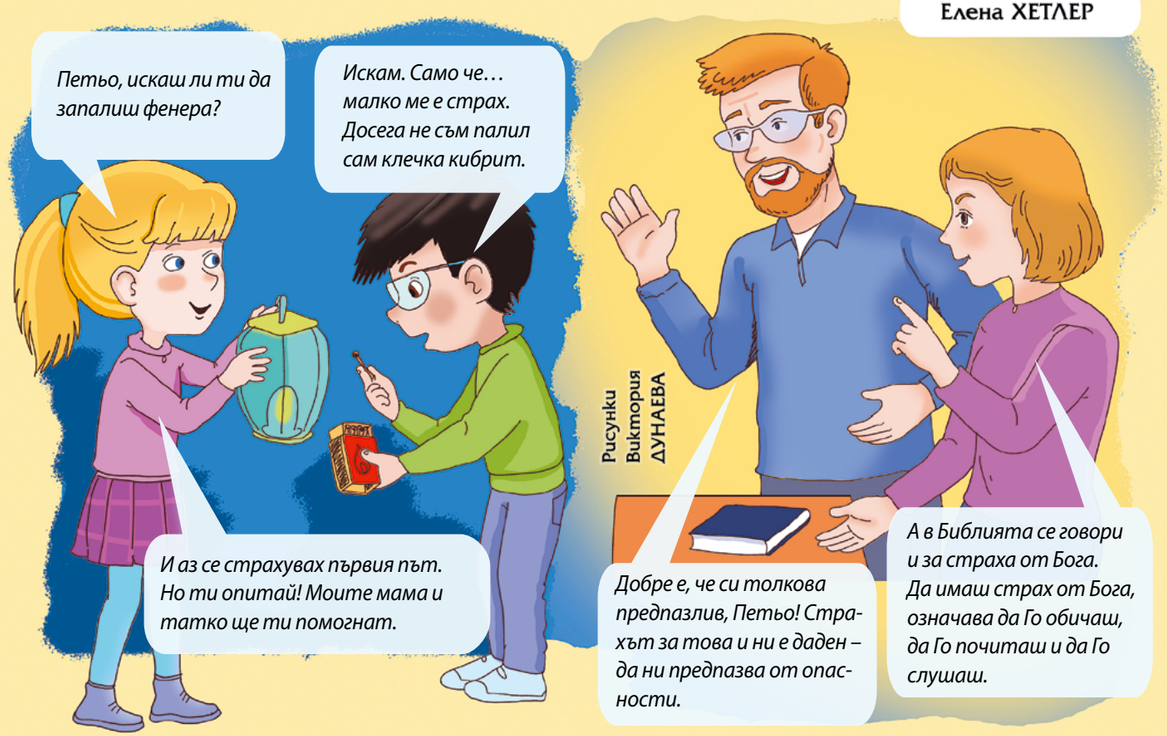
Тръгнахме си от училище с Алиана. Тя ме попита защо отказвам. Бях толкова уплашена, че й казах направо:

Люба НИКИФОРОВА

отговорен редактор

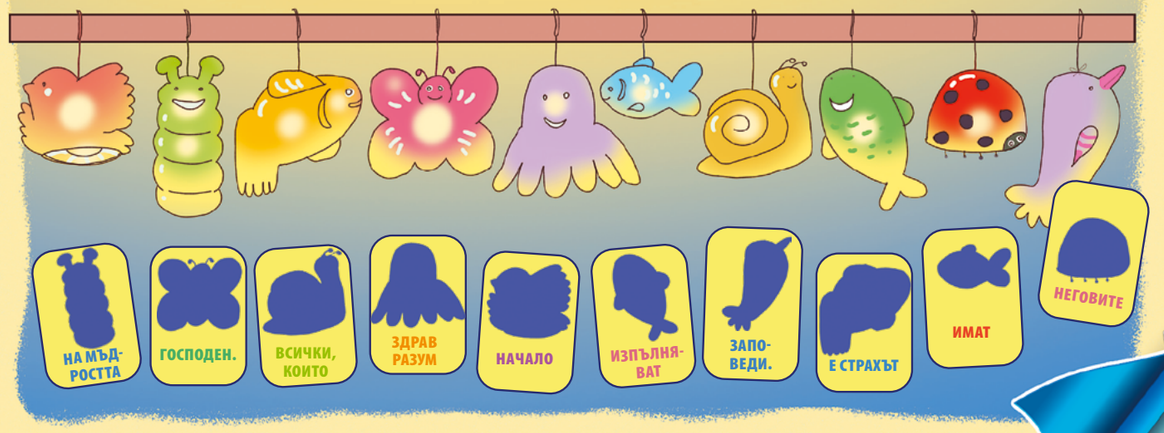
Елена ХЕТЛЕР

Рисунки Виктория ДУНАЕВА

Запиши думите от картите над съответстващото им фенерче. За кое важно чувство говори Библията тук? То е и една от темите в този брой на „Пътечка“.

С ПОМОЩ

Валдемар ЦОРН

СЪГЛЕДВАЧИ

Израилският народ бил в пустинята Фаран, когато Мойсей повикал водачите на всяко племе на среща пред скинията на събранието и им казал:

– Бог заповяда от всяко племе по един човек да отиде на разузнаване. Разгледайте цялата земя и разберете какви хора живеят там. Много ли са? В укрепени градове или села живеят? Какви са полетата и градините? И донесете със себе си някои от плодовете, които растат при тях.

Съгледвачите тръгнали през пустинята Син на север и стигнали до Хеврон. Разгледали всички градове и видели, че там живеят потомците на исполините, синовете на Енак – силни и смели хора. А градовете им били с високи и здрави крепостни стени. В долината Есхол те отрязали толкова голяма чепка грозде, че трябвало да я носят двама души.

Когато се върнали, започнали един през друг да разказват колко богата е тази земя, колко силни са хората там и колко здрави са стените на градовете, в които живеят.

– Няма да можем да победим тези великани – казвали уплашените съгледвачи. – До тях ние се чувствахме като скакалци.

Само Халев и Иисус Навин възразили на своите другари:

– Земята, която Бог ни е обещал, е прекрасна. Там наистина, както се говори, текат мляко и мед. И великаните не са страшни за нас, защото с нас е Господ, нашият Бог. Той ни доведе дотук и ще ни даде във владение земята, която е обещал на нашите бащи.

Когато израилтяните чули от съгледвачите тези думи за Обещаната земя, се уплашили, натъжили се и през цялата следваща нощ плакали и роптали. На сутринта отишли при Мойсей и Аарон и започнали да се възмущават:

– По-добре да бяхме умрели в Египет! Защо Бог ни доведе тук? За да загинем от меч? Нашите жени и децата ни ще бъдат пленени! Не е ли по-добре да се върнем в Египет?

Мойсей и Аарон коленичили пред народа. А Иисус Навин и Халев раздрали дрехите си и казали:

– Земята, която разгледахме, е много добра! Бог ще ни я даде. И не се страхувайте от враговете. Само не се бунтувайте против Бога!

Но целият народ искал да убие с камъни Иисус Навин и Халев. Тогава Бог се застъпил за тях: Божията слава се явила на целия народ в сияещ облак. И Бог казал:

– Четиридесет дни вие оглеждахте земята. Затова четиридесет години ще се скитате в пустинята. Казахте, че вашите деца ще попаднат в плен. Затова именно вашите деца ще влязат в земята, която Аз съм обещал, а вие ще загинете в пустинята. Аз съм Господ! Както съм казал, така и ще бъде! Само Халев и Иисус Навин от всички съгледвачи ще влязат в Ханаан, защото Ми повярваха.

Така и се случило по-късно.

Рисунка Яков БУРДА

Да отворим Библията

КАК МИСЛИШ?

1. Колко дни съгледвачите обикаляли земята, която Бог им обещал?
2. Колко съгледвачи били изпратени в Ханаан?
3. Как се казвали двамата съгледвачи, които не се изплашили, а повярвали на Бога, че ще им даде Обещаната земя?

Прочети в Библията: Числа 13-14 гл.

И ИИСУС СЕ УЖАСЯВАЛ

Алексей МЮЛЕР

ПОМИСЛИ НАД ТОВА!

От какво се страхуваш? Мене например ме е страх от кучета. Веднъж, когато бях малък, цялото ни семейство минаваше през двора на съседите. През това време стопанката държеше кучето на повод, за да можем спокойно да преминем. То лаеше силно, защото виждаше непознати хора. В един момент обаче се измъкна от ръцете ѝ и се втурна към нас. Всички застинахме от ужас. По някаква причина от четирима ни кучето се нахвърли точно върху мене. За щастие не ме ухапа, но ме удари силно с муцуната си. Какво стана след това, вече не помня. Възможно е да съм бил в такъв шок, че да съм загубил съзнание. Оттогава изпитвам панически страх от кучета. Е, може би с изключение на лабрадорите и шпицовете.

Всички се страхуваме от нещо: от кучета, паяци, тъмнина, височина… Един мой приятел се страхува да лети със самолет, а друг – от водата, защото не може да плува. Но какво да правим с нашите страхове?

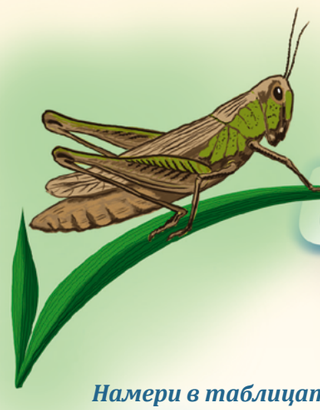
Трябва да помним, че ако сме отдали сърцето си на Иисус, Той чрез Святия Дух живее в нас. Това означава, че ние живеем с Неговата сила и сме под Неговата закрила.

Юдейският цар Йосафат веднъж дал следното наставление: „Така постъпвайте със страх Господен, с вярност и с чисто сърце“ (II Лет. 19:9). Това е много добър принцип. Ние трябва да живеем в страх Господен – тоест да се боим да не огорчим Господ със своето непослушание или недоверие.

За Иисус се казва, че преди да Го задържат и да Го разпънат, Той „… взе със Себе Си Петър, Яков и Йоан и започна да се ужасява и да тъгува“ (Марк 14:33). Това, което Му предстои, е изключително страшно – да поеме върху Себе Си греховете на целия свят и да умре на Голгота с мъчителна смърт. Но Иисус приема това, като казва на Своя Отец: „Да бъде Твоята воля!“, и ни спасява, побеждавайки смъртта. Всички ние се страхуваме от нещо, но е необходимо да действаме въпреки страха, като се уповаваме във всичко на Христос.

Рисунка
Александър МИКУСЕВИЧ

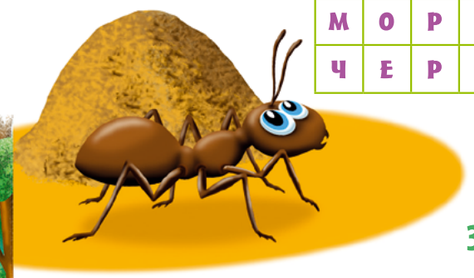
Бръмбарчета и паячета

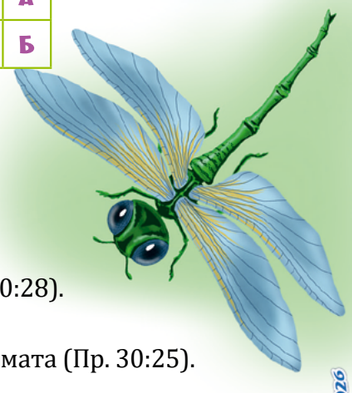
Намери в таблицата имената на 12 насекоми и други дребни животинки, които е сътворил Господ. Ще ги видиш по хоризонтала, вертикала, диагонала, от горе надолу, от долу нагоре, от ляво надясно и от дясно наляво.

А	С	К	А	К	А	Л	Е	Ц	С	Т	К	Б
Ц	Ж	Р	Ш	М	Е	Л	Ь	Т	П	Д	О	О
И	Х	Б	Р	Ъ	М	Б	А	Р	Ч	Е	М	Г
Н	М	О	К	С	Д	Е	П	Р	Е	О	Д	О
Е	У	О	Д	К	К	Е	К	А	Л	И	Р	М
С	Х	Н	В	О	Ь	Я	Н	Е	Д	Т	Х	О
Ъ	Д	Д	З	Д	Д	У	Ц	О	Д	К	О	Л
Г	Р	Д	Е	П	Т	М	У	К	Д	Д	Л	К
М	О	Р	С	К	О	К	О	Н	Ч	Е	Р	Д
Ч	Е	Р	В	Е	Й	Д	К	Ч	О	Б	Д	Б

Юлия ИЛЧУК

За кого е написано това?

1. Той се хваща с щипалки, но се среща в царските палати (Пр. 30:28).
2. Те нямат цар, но се движат всички под строй (Пр. 30:27).
3. Те не са силен народ, но през лятото си приготвят храна за зимата (Пр. 30:25).

Провери себе си, отговори на въпросите!

- Колко крачета има паякът?
- Колко крачета има божата кравичка?
- Колко крилца има водното конче?
- Колко крилца има пчелата?

Рисунки
Александър МИКУСЕВИЧ

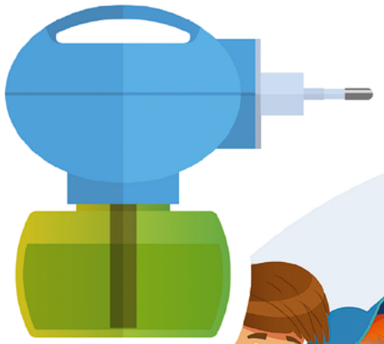

Комарите и фумигаторът

Юлия АБАПОЛОВА

Беше тиха лятна вечер. Комарите жужаха в топлия въздух. След общото семейно четене всички в добро настроение се приготвяха за сън. Симо взе фумигатора, сложи в него пластинка против комари и го включи в контакта. После се приближи до майка си и тихо й прошепна:

– Мамо, тези момчета непрекъснато ме закачат. Вече ме е страх да играя с тях, дори се боя да се приближавам до тях.

Рисунки Олга П.

Симо стоеше с наведена глава. Момчетата не му даваха мира. Пишеха по асфалта обидни думи за него, подвикваха му, когато минаваше покрай тях. Той беше срамежливо момче, малко непохватно. Често се замисляше и не чуваше какво му говорят. Понякога отговаряше не на място или предлагаше игра, след като другите вече единодушно бяха решили на какво ще играят. Затова не успяваше да се впише в общата компания и малките деца на улицата не го харесваха. Те често го обиждаха.

– Мамо, страх ме е да излизам навън. Започвам да се ядосвам на момчетата и дори мога да

ги ударя от обида. А изобщо не искам това. Колкото повече ме обиждат, толкова повече се страхувам от тях и им се ядосвам. Нима ще остана без приятели и ще бъда съвсем сам?

– Сине, но ти вече имаш един най-верен Приятел, нали помниш?

– Да, мамо, това е Иисус.

– Той може да ти помогне. Иисус се е възнесъл на Небето, но ни е оставил наследство – Своята благодат и сила. Ти можеш да се възползваш от тях.

– Да, но как? И какво е благодат? Нима, ако помоля Иисус за Неговата сила, ще стана супершампион в най-тежката категория и ще мога да дам урок на тези момчета? Ех, това би било чудесно!

– Разбира се, супершампион в най-тежката категория може и да не станеш, а и не бива да се отнасяш така с момчетата. Иисус не ни е оставил Своята сила за това.

– Е, а тогава какво да правя?

– Да се възползваш от благодатта. Това е особеното добро отношение на Господ към Неговите деца. Можем да Го помолим за помощ във всякакви ситуации. Благодатта е чудо. Тя е невидима, но действа. И аз самата не знам как точно става това. На какво прилича благодатта? Представи си, че страховете ти са като комари. А пластинката във фумигатора е като благодатта. Тя по чуден начин прогонва страховете. Кажи какво трябва да направим, за да може фумигаторът да прогони комарите?

– Трябва да го включим в контакта!

– Точно така! Нужно е да направим нещо – да включим фумигатора. Така е и с благодатта – и тук трябва да направим една крачка: да повярваме в нея, да се доверим на Божията сила. Виждаш ли как пластинката на фумигатора прогонва комарите?

– Не.

– И аз не виждам. Но те престават да ни хапят и можем да спим спокойно. Така е и с благодатта – не виждаме как действа, но в сърцата ни идва Христовият мир, който ни успокоява, дава ни мъдрост да вземаме правилни решения, променя обстоятелствата към добро и ни закриля. Е, Симо, искаш ли да помолим Господ да ти даде Своята благодат и сила, за да се справиш със ситуацията с момчетата?

– Да, разбира се.

Двамата се помолиха и решиха да се уповават на Божията помощ, на Божията благодат и сила. И момчетата някак сами се успокоиха. Симо започна да предлага навреме игри, стана по-внимателен. Мир изпълни сърцето му, а приятелите не закъсняха да се появят. И Симо наистина стана силен – чрез вярата си в Иисус и в Неговата благодат.

Рисунки magnific.com

НЕ СЕ ПРЕСТРУВАЙ НА БЕЗСТРАШЕН!

Наталия УЖАКОВА

Всеки от нас познава страха. Понякога се страхуваме от тъмното, друг път – от нещо непознато, от болест, от самотата или от това, което може да се случи утре.

Още от малки се учим как да се справяме със страха. Наскоро се разхождах с най-малката си дъщеря. Вече беше станало тъмно, когато тя ме хвана здраво за ръката и каза:

– Мамо, страх ме е от тъмното!

Опитах се да я успокоя, но тя стисна ръката ми още по-силно. След това затвори очи и каза:

– Така поне не виждам тъмното!

Това беше нейният начин да се справи със страха. Мислеше си, че ако не вижда тъмнината, тя няма да е толкова страшна.

Но как хората преди много години са се справяли със страха?

Още от древността те търсели различни начини да се почувстват защитени. Обръщали се към своите богове, принасяли дарове, носели амулети и талисмани, изпълнявали различни ритуали и вярвали, че определени думи и действия могат да ги предпазят от злото. Понякога използвали музика, песни, танци и маски, за да се изправят срещу това, което ги плаши.

И днес по света съществуват различни традиции за преодоляване на страха и злото. Например по време на Хелоуин хората се обличат като страшни същества, а в българското кукерство участниците носят страшни маски, кожи и чанове. Тези обичаи имат различна история и значение, но в повечето от тях присъства една обща идея – човек да се изправи срещу страшното и по някакъв начин да го прогони.

Дали обаче това наистина освобождава от страха?

Всъщност то не само не помага, а и още повече натоварва психиката на децата – страховити филми, маски, викове и посещения на „страшни“ места могат да доведат до кошмари или тревожност. Вместо „да прогонят страха“, те често пораждат още по-силни страхове. Тогава какво да правим, когато ни е страх?

Библията ни показва един различен път.

Бог знае, че се страхуваме. Той не ни се присмива и не ни казва: „Няма от какво да се страхуваш!“. Бог ни кани да се обърнем към Него.

В Псалм 33:5 четем: „Потърсих Господ и Той ме послуша и от всичките ми страхове ме избави“. Когато ни е страх, можем да говорим с Бога. Можем да Му кажем какво ни тревожи и да Го помолим за помощ. Той чува молитвите ни.

Бог иска всеки от нас да изпитва мир, Той за това идва на Земята – да ни спаси от греха, от смъртта, от страха и да ни даде съвършен мир. „Мир ви оставям. Моя мир ви давам... Да не се смущава сърцето ви, нито да се плаши“ (Йоан 14:27).

Представи си отново малкото дете, което върви в тъмното. Тъмнината не е изчезнала. Но ако детето държи ръката на своя баща или на своята майка, тя вече не изглежда толкова страшна. Така е и с нас. Понякога Бог не премахва веднага това, от което се страхуваме. Но Той ни обещава, че няма да бъдем сами.

А най-прекрасното е, че Бог ни обича. Неговата любов ни дава сигурност и мир. В Библията четем: „В любовта няма страх, а съвършената любов пропъжда страха“ (I Йоан 4:18).

Затова, когато се страхуваш, не е нужно да се преструваш, че си безстрашен. Можеш просто да хванеш Божията ръка. Страхът не се прогонва с маски, заклинания или талисмани. Истинският мир идва, когато се доверим на Бога и на Неговата любов. Когато те е страх, можеш да Му кажеш: „Господи, страх ме е. Помогни ми да Ти се доверя. Бъди до мене и изпълни сърцето ми с Твоя мир!“.

И помни: когато Бог е с тебе, не си сам!

Елена ХЕТЛЕР

ПЕРНАТА КОМПАНИЯ

На петия ден от Сътворението Бог създава морските животни и птиците.
Знаеш ли кои птици се споменават в Библията? Намери техните названия!

_ _ _ _ _ _ _ _ _ (Числ. 11:31)

И _ _ _ (Лев. 11:17)

_ _ _ _ _ (Бит. 8:7)

_ _ _ _ _ (Йов 28:7)

_ _ _ _ _ (Бит. 8:11)

Л _ _ _ _ (Вт. 14:16)

_ _ _ _ (Ис. 40:31)

П _ _ _ _ _ _ (Пс. 101:7)

_ _ _ _ _ _ (Ис. 13:21)

_ _ _ _ _ _ _ (Пс. 103:17)

_ _ _ _ _ _ _ _ _ (Пес. 2:12)

_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ (Ис. 43:20)

_ _ _ _ _ _ _ _ (Пс. 83:4)

П _ _ _ _ _ _ (Лев. 11:19)

_ _ _ _ _ (Ис. 38:14)

К _ _ _ _ _ _ _ _

(Лев. 11:16)

Ч _ _ _ _ (Вт. 14:18)

_ _ _ _ _ _ (Мат. 10:29)

Ч _ _ _ _ (Втор. 14:15)

_ _ _ _ _ (III Цар. 10:22)

Рисунки shutterstock.com

Морска кръстословица

Съедини числата около кръстословицата.
Каква рисунка се получава?

Рисунки shutterstock.com

ВОДОРАВНО

1. „Как Ти казваш, че трябвало Синът ……. да бъде издигнат?“ (Йоан 12:34).
2. Как се наричат още Десетте заповеди?
3. Любимото занимание на рибарите.
4. Колко ученици има Иисус веднага след разпъването Му?
5. „Господ ще пази твоето ……. и твоето влизане отсега и навеки“ (Пс. 120:8).
6. „И като се събуди, забрани на вятъра и каза на морето: „Млъкни! Престани!“. И вятърът утихна, и настана голяма тишина“ (Марк 4:39). Кой прави това?

ОТВЕСНО

4. Към кого е отправено последното Послание в Новия Завет, точно преди книгата Откровение?
5. Една от посоките на света.
7. Животно, което живее и във водата, и на сушата.
8. Езеро, за което се говори в Новия Завет.
9. Животни, които се слагат на кукичката на въдицата при риболов.
10. По-големи плавателни съдове.
11. Какво праща Бог на Земята по времето на Ной?
12. Голям морски бозайник, който прилича на риба.
13. След като разпъват Иисус Христос на кръста, римските войници си разделят Неговите ……. (Лука 23:34).

Из брошурата
„Langeweile gibt es nicht“,
© IRIS-Offsetdruck, Buxheim

Кое е по-силно от страха?

Траяна АНГЕЛОВА

Изминаха две лета, откакто Ася отиде за лятната ваканция на село. Мисълта, че отново ще бъде отхвърлена от приятелките си там Ники и Мили, беше болезнена за нея.

Но времето, което прекара с баба Мария тогава, и всичко, което научи за Иисус чрез детските списания и Библията, бяха оставили траен спомен. Въпреки това, след като се прибра в София, Ася много бързо изгуби ентусиазъм да чете и да се моли. Остави се на всекидневието и огорчението да я завладеят. От време на време се замисляше, че й липсват мирът и радостта, които изпитваше, когато беше близо до Бога. Опитваше се да се моли, но сякаш говореше на стената и бързо се отказваше.

Когато дойде пролетната ваканция, родителите й предложиха да отидат всички на село. Този път и Ася сама поиска да тръгне с тях. Нещо сякаш й каза: „Отивай!“.

Помисли си да потърси баба Мария, но се чувстваше гузна, че през последните две години не й се беше обаждала.

Щом пристигнаха на село, Ася се почувства изморена и заспа бързо. Но за първи път през живота си сънува толкова страшен сън, че когато се събуди, сърцето й биеше силно и цялата беше обляна в пот. Тя стана, изпи една чаша вода и в момента, в който реши да заспи отново, се изпълни със страх. Всеки малък шум, който идваше от терасата, прозореца или стената, за нея беше заплаха.

Цяла нощ не успя да мигне.

На сутринта изглеждаше изморена, а тревогата й беше голяма. Излезе на двора. Изведнъж на улицата се появи баба Мария.

— Мило момиче, къде се изгуби? Я ела да ми помогнеш, че нося едни тежки торби. Изпратѝ ме до нас. Ще те почерпя с любимия ти кекс със сливи.

Въпреки че беше гузна и изморена, Ася не можа да откаже на баба Мария.

Но остана мълчалива. Баба Мария й задаваше въпроси, а Ася не можеше да се отърве от мислите си за случилото се през нощта.

Накрая все пак проговори:

— През нощта преживях нещо, което досега не ми се е случвало.

Тя разказа всичко с подробности. Баба Мария слушаше внимателно, но не изглеждаше особено изненадана от разказа.

— Скъпа Ася, вярвам, добре помниш, че имаш един Приятел, Който винаги е готов да ти помогне — дори в сънищата ти, особено когато си изпълнена със страх. Понякога Бог допуска подобни ситуации, в които противникът ни тревожи. Целта на Бога е да привлече вниманието ни към Себе Си и да ни припомни каква сила имаме в Него. Затова, ако ти се случи нещо подобно, не се страхувай да използваш името на Иисус като щит. В Библията пише: „И така, покорете се на Бога. Съпротивете се на дявола и той ще побегне от вас“ (Яков 4:7). Бог ни е дал власт да използваме Неговото име, когато сме под заплаха. Затова бъди смела и не се оставяй на страха да те победи. Вярвам, че тези преживявания ще ти помогнат да израснеш. А пък кой знае, може да послужат и на някой друг.

Следва продължение

Рисунки Маргарита ПАЛЮШЕВА

Габриел СТОЙЧЕВ

Преминах край глутницата!

Когато бях студент, имах един добър приятел. В края на деня обичахме да се прибираме по домовете си пеша. Тези вечерни разходки бяха много приятни. Улиците утихваха, прозорците светваха един по един и градът сякаш постепенно заспиваше.

Само че имаше един малък проблем. Домовете ни бяха през няколко квартала – на цели пет километра един от друг! Затова, когато изпращах приятеля си до неговия дом, после трябваше да продължа да вървя доста дълго сам.

Една вечер отново го изпратих и след това тръгнах да се прибирам. Беше късно. По улиците почти нямаше хора. Чувах само собствените си стъпки. Тъкмо завих по една тиха улица, когато забелязах нещо в далечината. Едно куче. После още едно. И още едно. На пътя ми имаше цяла глутница бездомни кучета!

Сърцето ми започна да бие силно. „Ами сега?“ – помислих си. Кучетата бяха близо, а аз бях сам.

Но тогава си спомних какво мога да направя, когато ме е страх. Започнах тихо да си повтарям думите от Псалм 22: „Господ е Пастир мой, няма да остана в нужда“.

Докато вървях, продължавах да си повтарям стиха. Кучетата все още бяха там, но аз знаех, че не съм сам. Мислех си: „Господ е моят Пастир, Той няма да ме остави да вървя сам в тази „долина на страха“.

Продължих напред. Минах покрай кучетата. Нищо не се случи. След малко улицата остана зад гърба ми, а аз вървях към дома си.

Когато най-после отключих входната врата и влязох вътре, въздъхнах с облекчение. Бог ме беше превел през опасността!

Животни на ВЪРХА

Здравей, приятелю! Наскоро летях над най-високите планински върхове на Земята и забелязах животни, които не очаквах да видя на такива височини. Успях да взема кратки интервюта от няколко от тях и бързам да споделя с тебе какво ми разказаха те за себе си. Ще се изненадаш какви приспособления имат, за да оцеляват при трайно ниските температури, труднопроходимите местообитания и оскъдните възможности за прехрана.

Хималайски тар

Здравей! Аз съм хималайски тар. Най-близките ми роднини са овцете и козите. Можеш да ме срещнеш в Китай, Индия, Тибет и Непал. Живея на надморска височина от 2500 до 5000 м в Хималаите. Съвсем скоро ще бъда застрашен вид, защото съм плячка на снежните леопарди.

Женските от моя вид имат по-малки рога и живеят по-дълго от нас, мъжките.

Рогата ми достигат до 46 см. Копитата ми имат мека сърцевина, която ми помага да се задържам на гладки и грапави скалисти повърхности.

Брадат лешояд

Здравей! Аз съм брадат лешояд. Моят вид е почти застрашен. Имам роднини в Европа, Азия и Африка. Живея на надморска височина между 5000 и 7000-7500 м.

В менюто ми има предимно кости, които намирам, след като моите приятели вълците и снежните леопарди са си похапнали диви животни. Често хващам костите и ги пускам от 20-70 м височина. След като се начупят, вадя от тях и ям костния им мозък. През размножителния период разнообразявам диетата си с костенурки и други трудноподвижни животни.

Размахът на крилете ми достига 2,5 м, а дължината на тялото ми – 1,1 м. Гнездото ми е с диаметър 2 м, като, за да го изградя, използвам и кости. След като създам семейство, моята любима снася яйце. Ако се излюпят две, по-големият брат или сестра убива по-малкия, като непрестанно го кълве по главата или изяжда храната му. Това поведение се нарича „каинизъм“.

Нали помниш историята, разказана в 4 гл. на книгата Битие – как Каин убива своя по-малък брат Авел от завист?

Див як

Здравей! Аз съм див як и съм едно от най-едрите говеда в света. На височина стигам до 2 м, а на тегло – до 1400 кг. Дължината ми е около 3,8 м, без да се брои опашката ми, която е около 1 м. Извитите ми рога стигат до 60 см. Ако не те е страх, може да ме срещнеш в Северен Тибет, Китай и Индия. Обитавам обезлесени райони на височина между 3000 и 5500 м, но може да ме видиш и на места до 6100 м.

Гъстата козина ми помага да оцелявам при много ниски температури. През лятото с моите приятели от стадото се качваме на високопланински плата, за да избегнем по-високите температури. Щом дойде зимата, слизаме по-ниско.

През летния сезон се храня с цветя, билки и нискорастящи треви и храсти. През суровите зимни месеци ям лишеи и мъхове, които откривам, след като разровя снега с копитата си.

Пика

Здравей! Аз съм Пика, позната като азиатски сеносъбирач. Живея в Хималаите при надморска височина над 6000 м. Дължината на тялото ми стига до 20-25 см. Имам гъста козина (дори по стъпалата си), големи уши и нямам опашка. Вероятно ти приличам на хамстер, но всъщност принадлежа към разред Зайцевидни и съм роднина на зайците, а не на мишките.

Ще те изненадам, като ти кажа, че не заспивам зимен сън. Обитавам предимно скалисти райони, където няма дори дървета. За да имам храна и през студените месеци, през лятото събирам диви цветя и треви, които суша върху скалите, а след това складирам в бърлогата си.

На вид изглеждам нежна, но съм едно от най-издръжливите животни на Земята. Живея при температури, които рядко надхвърлят 0 градуса. През „топлите“ месеци има опасност да се загрея прекомерно, затова се изкачвам на височина, където повечето животни не биха оцелели.

Любомира СТОЙЧЕВА

Елена ХЕТЛЕР

Иисус и математиката

Знаеш ли Притчата за сеяча, която разказва Иисус Христос? Стопанинът засява едно семе и то пада край пътя, друго пада на камениста почва или между тръни и не може да пусне коренче. Но семето, което пада на плодородна земя, израства и започва да дава добър плод: „едно сто, друго шестдесет, а друго – тридесет“ (Мат. 13:8).

С тази Притча Иисус иска да обясни на слушателите Си, че Божието слово, „посято“ в сърцето на човека, принася повече плод, ако този човек наистина „слуша и разбира“.

Снимки Елена ХЕТЛЕР

В нашето семейство решихме да проверим на практика може ли от едно семенце да израснат толкова много нови стъбълца? През есента си избрахме един клас ръж и посадихме няколко зрънца от него в сандъче с пръст. Скоро те пуснаха разклонения, които благополучно презимуваха на улицата под дъжда и снега и напролет започнаха да растат. А през лятото вече имахме реколта!

Изчисли
Колко стъбла израстват от едно семенце?

Колко зрънца виждаш
на този клас?

Сега добави към това число още толкова, защото на снимката се вижда само едната половина на класа. Колко зърна общо се получиха? **… + … = …**

Ако от всеки клас имаме по четири разклонения, колко зърна трябва да узреят общо? **… X … = …**

Но на практика не във всеки клас се развиха еднакъв брой зърна, защото част от тях просто не узряха. Да си представим, че от всичките …. наши зърна всъщност са узрели само половината. Колко ще бъдат тогава? **… : … = …**

И така, Господ Иисус, разбира се, е прав! От едно семенце може да се развият и да узреят и 30, и 60, и 100 нови зърна. Дори още повече. Провери сам – посади семенце!

Кой се е скрил тук?

Снимка Мая ХАУК

София КАМИЛ

Котенце

Котенце весело в къщичка малка живее,
играе с кълбата от прежда и песни си пее.
Сипва му баба млекце, с ръка го милува,
а в скута й котето нейните стави лекува.

Пребroител

Пиленце ходи по двора,
кълве и брои без умора:
„Едно… две… три…
ям от сухари трохи!
Четири… пет… шест…
нахраних се, стига за днес!“.

Алиса

Алиса е умна, рисува дъжда –
така, както в мислите вижда го тя.
Поставя на капките сини крачета –
да могат да тичат с тях по полето.

Когато Алиса с децата играе,
чете им от книжки, понеже тя знае,
че с четене всеки от нас се развива –
така за живота подготвен той бива.

Рисунки Armağan Göneng/shutterstock.com

Пъстрата птичка

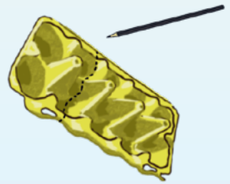
ИЗРАБОТКА

Елена ХЕТЛЕР

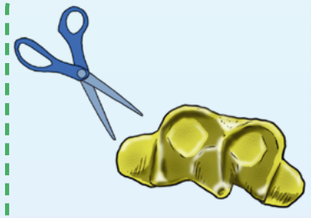
Ще ти трябват:

- кутия за яйца,
- разноцветни пера,
- здрава връвчица, дълга около 20 см,
- графитен молив,
- ножица,
- универсално лепило,
- четка за рисуване,
- водни боички.

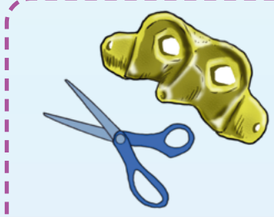

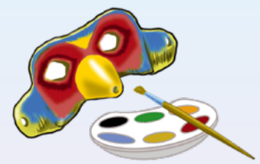
1. Нарисувай на кутийката от яйцата лицето на птицата с очите и клюна ѝ, както е показано на илюстрацията.

2. Изрежи лицето на птицата по очертаните линии.

3. Пробий и изрежи с ножицата големи дупки за очите, а от двете страни на маската направи по една малка дупка за връвчицата.

4. Оцвети лицето на птицата с ярки бои. Около очите можеш да използваш по-тъмни цветове.

5. Промуши връвчицата в малките дупки от двете страни, като завържеш краищата ѝ на здрав възел откъм вътрешната страна на маската.

6. Залепи перата откъм гърба на маската. Щом лепилото изсъхне, подрежи малко връхчетата на перата, така че да не стърчат прекалено разперени нагоре.

7. Сложи си маската и се огледай в огледалото. Ето каква весела пъстра птичка се получи!

Рисунки Александър МИКУСЕВИЧ

НЕНАДЕЖДНИ ПРИЯТЕЛИ

Продължение. Началото е в „Пътечка“, №4, 2026

За Алина започнаха мъчителни дни. Тя непрекъснато мислеше как да поговори с Кристи и да възстанови приятелството си с нея. Алина се молеше на Бога да ѝ помогне в тази трудна ситуация.

Една неделя тя най-после събра смелост да се обади на Кристина и да ѝ предложи да се срещнат. Кристи се съгласи. След богослужението двете момичета отидоха в парка.

Първа заговори Алина:

– Кристи, толкова се радвам, че си моя приятелка! Много ценя нашето приятелство. Ти ми довери тайната, че ще ходиш на състезание, и аз се постарах да я запазя. Не казах на другите момичета нищо. Много искам да бъда твоя вярна приятелка.

След като я изслуша, Кристи попита:

– Тогава откъде Светла, която живее в съседната къща, знае, че съм била на състезание?

– Може би ѝ е казал някой от съучениците, които бяха с тебе в отбора – предположи Алина. – Знаеш ли, Светла вече много пъти е търсила повод да говори лошо за мене, за да ни скара. Но аз много се молих на Бога да запази нашето приятелство. Светла все още не е поверила сърцето си на Господ и затова в него има омраза и зло. Кристи, хайде да се молим за Светла – с цялото си сърце да обикне Иисус, за да можем всички заедно да бъдем приятелки!

Кристина се зарадва много на това предложение и прегърна силно Алина. Двете момичета веднага се помолиха за Светла и след това тръгнаха към домовете си…

Следва продължение

Борислав ГЕОРГИЕВ

Гатанки за водни обитатели

1

За него четем в Писанието също –
риба голяма, която поглъща,
а после изхвърля нещастния Йона.
Воден бозайник, по-едър от слона,
той е с внушителен вид, страховит.
Познат е на всички с името ..... .

2

Външно прилича съвсем на змия,
обаче живее във водна среда,
където се чувства в свое владение
и леко се носи с изящни движения.
А тази така обиграна танцьорка
е хищната речна и морска ..... .

3

Мекотело е той, от вид главоноги –
едно уникално творение на Бога.
При него всичко е само глава
и хищни осем на брой пипала,
с които оплита. Това е подход
на страшния морски ловец ..... .

4

Живеят в морето, в черупки са скрити
на дъното чак, с водорасли покрити.
А в тях песъчинка когато попадне,
ще може от нея и бисер да стане.
И там – сред седефени две „керемиди“
защита намират морските ..... .

5

Има две щипки на свойта глава,
живее и в речна, и в морска вода.
Може да ходи напред и назад,
с това си умение той е познат.
И кой ли е този мъник осмокрак?
Това е гатанка за водния ..... .

6

От вид земноводни е тя и умее
не само да скача, но също – да пее.
Дори и когато в блатата кротува,
нейното квакане ясно се чува.
А външно е някак безлична и слаба,
но всички познаваме малката ..... .

Рисунки mabdullahishtiaq67. magnific.com

СКРИТИТЕ ДУМИ

Олеся ИСААК

Сигурно вече си чел историята за това, как Бог е създал всичко във Вселената. Намери тук 10 думи, свързани със Сътворението. Търси ги в тези направления . Оцвети рисунката.

П	Ш	Е	А	В	Ж	Ц	П	С	Е
У	Ж	Б	Д	Р	З	Т	З	Р	Г
Т	В	О	Р	Е	Ц	Х	Б	Е	Д
З	Н	Г	М	А	М	О	Г	Б	О
О	Х	Я	Л	А	Д	А	М	Р	Б
Ш	К	Т	С	Ъ	Р	П	Д	О	Р
Ц	О	С	Л	Ъ	Н	Ц	Е	А	О
Н	Б	М	З	Е	В	А	М	В	Н

Творец
Ребро
Пръст
Слънце
Добро
Земя
Бог
Едем
Адам
Ева

Рисунка Дина ШЕЛПУК

На петия ден Бог създава всякакви невероятни птици с разнообразни цветове, красиви пера и чудновати човки.

Днес могат да се създават изображения на птици с помощта на изкуствен интелект. Животните на тях също могат да изглеждат фантастично и същевременно изненадващо естествено.

На тази страничка има пет картинки. Три от тях са снимки на сътворени от Бога птици, а две – генерирани от изкуствен интелект изображения. Разгледай ги внимателно. Можеш ли да познаеш коя птица е истинска и коя е измислена?

Опитай се да отгатнеш, а след това отгърни на следващата страничка, за да разбереш дали си познал.

ИСТИНСКА ПТИЦА или компютърна измислица?

Габриел СТОЙЧЕВ

А. Това е папагалът какапо. Известен е още като совов папагал, защото има фини перца около очите и човката, които напомнят изгледа на сова или кукумявка. Той е единственият нелетящ папагал в света. Вместо да лети, се катери отлично по дърветата с помощта на здравите си крака и клюн. След това често се спуска, като разперва крила, подобно на парашут.

Б. Компютърно създадено изображение. Може би си забелязал, че очите на бухалите и совите са в различен цвят, но сред тях няма зелен. Тъмнокафяви и черни очи имат видовете, които ловуват през нощта. Те могат да хванат плячката си в пълна тъмнина. С оранжеви очи са видовете, които ловуват на слаба светлина след залез и преди изгрев, а очите на ловуващите през деня са жълти. Да, оказва се, че има видове, които са активни през деня.

В. Превъзходна райска птица. Това е птицата с най-наситено черни пера. Оперението ѝ поглъща 99,95% от светлината и изглежда по-тъмно от който и да е друг естествен материал на Земята. Процентът е сравним с изкуствените ултрачерни материали, използвани в космическите телескопи. Повече за райските птици може би вече сте научили от третия брой на „Пътечка“ за тази година.

Г. Бял паун. Той не е отделен вид. Това е индийски син паун с генетична особеност, известна като левкизъм, която причинява загуба на пигментацията на перата. Възможно е двамата родители да са цветни птици, но да носят гена за левкизъм и сред малките им да се появи бяло паунче. Когато се излюпи, то невинаги е съвсем бяло – някои пиленца отначало са кремави или жълтеникави и постепенно придобиват снежнобяло оперение.

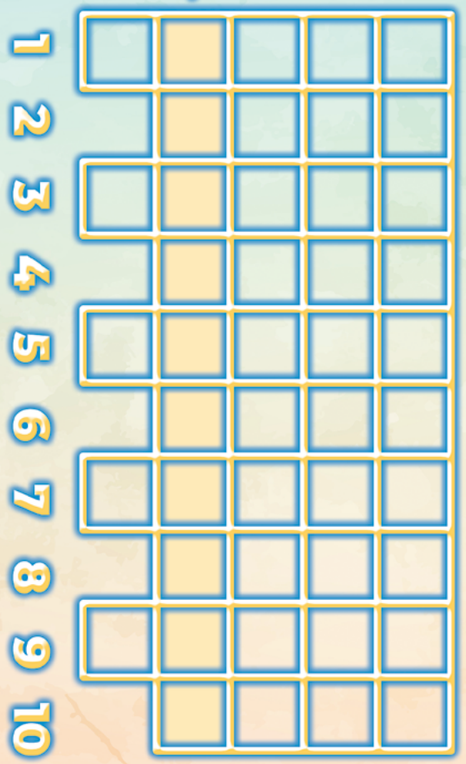
Д. Това е измислена птица. В природата съществува златен фазан с подобно оперение, на главата му обаче липсва високият гребен от оранжеви пера. Той е една от най-ярко оцветените птици на Земята – мъжкият златен фазан съчетава огненочервено, златистожълто, яркооранжево, синьо, зелено и черно в едно оперение. Женската изглежда съвсем различно и доста по-обикновено – тя е кафява с тъмни шарки.

Компютърните програми могат да съставят интересна картинка, но не са способни да създадат истински живот. Всяка птица, която виждаме в природата – от величествения паун до пъстроцветния фазан – е част от удивителното творение на Бога! Нейната красота, сложното устройство на тялото ѝ и неповторимото ѝ поведение ни напомнят за мъдростта, силата и творческото величие на нашия Създател.

Кое е по-поразяващо според тебе – птица, създадена от Бога, или картинка, генерирана от компютър? Ще се радваме да ни напишеш защо смяташ така. Ще откриеш адреса или електронната поща на редакцията на последната страница от списанието.

ИГРОСЛОВИЦА

Впишете отговорите на въпросите в хоризонталните редове. В първия вертикален ред ще прочетете названието на градината в подножието на Елеонския хълм, където Христос се е молил, преди да бъде предаден от Юда и разпънат на кръст.

1. Име, дадено на Христос и свързано с Неговата жертва на кръста като изкупление за нашите грехове (Йоан 1:29,36).

2. Райската градина, която Бог определя за жилище на Адам и Ева, а след Грехопадението те са изгонени от нея (Бит. 2:8-15).

3. Древна столица на Гърция, посещавана от ап. Павел (Деян. 17:15-34).

4. Първият цар на Израил (I Цар. 9-10 гл.).

5. Голяма река в Азия, спомената още в Битие 2:14.

6. Авторът на второто Евангелие.

7. Название на небесния хляб, който Бог дава на народа на Израил, докато странстват из пустинята (Изх. 16:31-35).

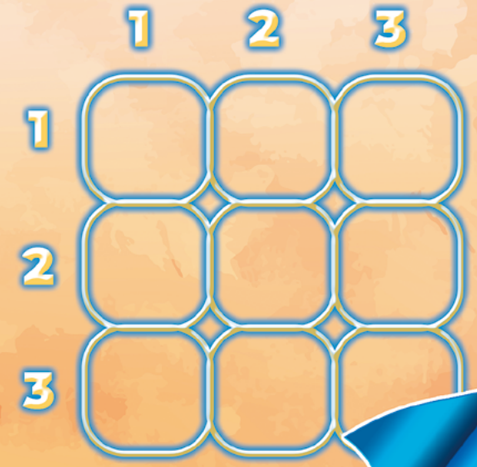
8. Мястото, което Бог обитава в слава (Пс. 10:4; 32:13).

9. Римският управител на Юдея, който предава Христос на разпятие (Йоан 19 гл.).

10. Ученик на Иисус Христос, брат на Йоан (Мат. 4:21).

Страницата подготви Борислав ГЕОРГИЕВ

КВАДРАТ

ВОДОРАВНО И ОТВЕСНО

1. Название на светлата част от денонощието (Бит. 1:5).

2. Първата жена (Бит. 3:20).

3. Южен плод, изобразяван върху дрехата на първосвещеника и в храма (III Цар. 7:20).

Михаил ЙОРДАНОВ, 11г.

Рисунки Борислава и Ивайла ЙОРДАНОВИ

Да избереш Бога

Ема беше на 11 години и растеше в християнско семейство. Тя обичаше да слуша и да мисли за Бога и посещенията в църквата винаги са били празник за нея. В пети клас Ема започна да учи в ново училище. Там обаче средата беше различна. Нямаше и помен от спокойната атмосфера и добронамерената, които усещаше в църквата. В новото училище Ема харесваше много своите учители и разговорите, които имаше с тях. Тя обичаше да учи и можеше с часове да говори за предметите, които изучаваха, и уроците, които й преподаваха нейните любими учители.

Любовта към Бога в сърцето на Ема растеше с всеки изминал ден. Тя обаче не можеше да свикне с новите си съученици. Въпреки опитите й да намери приятели, чувстваше, че не е приета. Съучениците й я гледаха странно, понякога дори презрително, особено когато през междучасията отказваше да играе игри на телефона си. Децата говореха на свой език, в който тя не участваше, защото осъзнаваше, че не е редно да се изразява така. В сърцето й се появи страх, че другите деца ще я отхвърлят. Опитваше се да си говори с двама-трима съученици, но винаги идваше момент, в който трябваше да направи избор – да се слее с всички останали или да живее така, както Бог иска от нея.

Един ден Ема реши да изтегли скришно социална мрежа на своя телефон, за да се хареса на съучениците си. Но след като се върна от училище, майка й видя приложението в нейния телефон и я попита:

– Какво е това, Ема? – майката посочи телефона й. – Нали знаеш до какво води участието в тези приложения?!

Ема избухна в плач и започна да обяснява какво е станало.

– Просто исках да имам приятелки! – оправдаваше се тя. – А сега, като го изтрия, пак няма да имам и ще ми се разсърдят.

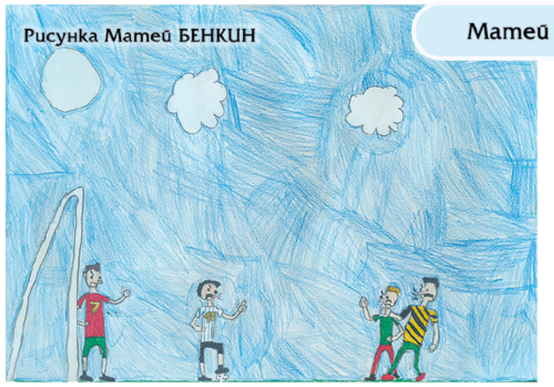
– Спокойно, скъпа, Бог ще ти даде сили и смелост – успокои я майка й и я прегърна.

Двете се помолиха така: „Боже, научи ме как да давам Твоята любов на другите хора!“.

Ема осъзнаваше, че Бог очаква от нея да покаже Неговата любов на хората, които я заобикалят. Всеки ден, докато отиваше на училище, тя започна да се моли Бог да променя сърцата на нейните съученици и да й подари приятели сред тях.

След два месеца Ема се престраши да разкаже за Бога на една своя съученичка, с която често играеха в училище. Оказа се, че момичето имало вярващ дядо, който също му говорел за Бога. Двете станаха приятелки и често обсъждаха прекрасните творения, които Бог е създал. Така постепенно обстановката в училището се промени, Ема преодоля страха от отхвърляне, който имаше, и осъзна, че когато се моли, Бог ще прави път там, където няма път. Тя редовно и с радост се молеше за своите вече другари, защото разбра, че всеки може да се промени, когато Бог докосне сърцето му.

Следва продължение

Матей БЕНКИН, 10 г.

Емир, Матей и Стилиян отивали на училище. По пътя Емир попитал Матей:

– Ти страхуваш ли се от нещо?

– Не – отговорил Матей.

Когато започнал първият час, госпожата попитала Емир колко е три по шест и той отвърнал:

– Осемнадесет.

– Правилен отговор – казала тя.

– Разкажи ни за Бога – предложил Емир. – Почти нищо не знаем за Него.

– Добре. Всичко започнало преди повече от две хиляди години…

Така Емир и Стилиян разбрали за Иисус.

Минало известно време, есенните листа започнали да капят и наближило времето за Хелоуин. Госпожата казала, че ще го празнуват в училище и всяко дете трябва да изработи възможно най-страшния костюм. Целта била, като изплашиш някой съученик, да стане забавно. Понеже Матей, Стилиян и Емир се възпротивили и не искали да си правят костюми, класът решил да се насочи към тях и с общи усилия да ги сплашат здравата. През целия ден измисляли какво ли не – изскачали от нищото, издавали странни звуци, дори вървели след тримата в края на часовете, говорели им всякакви ужасии… Маските на децата били наистина ужасяващи – с кожи и зъби на животни, като страховити създания. Но въпреки това не успели.

– Е, видяхте ли – казал Матей, – вече и вие не се плашите от нищо!

– Така е – потвърдил Стилиян.

– Вече наистина не ни е страх – отговорил Емир.

СТРАХ или СВОБОДА

След това попитала Матей за решението на една текстова задача и той също отговорил правилно.

Следващият час бил по физкултура. Емир и Стилиян се затичали към футболното игрище. Но децата там им казали, че не могат да играят с тях. Въпреки това Емир и Стилиян влезли в игрището. Това не се харесало на съучениците им и започнала караница, която постепенно преминала в бой. Матей видял какво се случва с неговите приятели и се намесил. Някак си успял да ги изкопчи от групата деца и бързо се насочили към най-далечния ъгъл, където никой не можел да ги види.

Стилиян попитал Матей:

– Как успяваш да си толкова смел?

– Защото Господ е с мене – отговорил Матей. – Преди аз също се страхувах, но веднъж прочетох в Библията: „Бъди силен и смел!“. Тогава разбрах, че ако постъпвам правилно и защитавам доброто, Бог ще е с мене и ще ме пази. Затова, когато се страхувам, се моля наум и знам, че Бог ще ми помогне. Е, разбира се, не започвам пръв свади и гледам да не се заяждам с другите.

Така тримата запазили своето приятелство и преминавали през различни изпитания, понякога страшни, понякога смешни, но никога не забравили тези първи думи, които научили от Библията: „Бъди силен и смел, не се страхувай и не се ужасявай, защото Господ, твоят Бог, е с тебе навсякъде, където и да отидеш“ (Иис. Нав. 1:9).

ЗА КАКВО ПЕЕ ДАВИД?

Един от Псалмите на Давид започва с такива думи: „Господ е моя светлина и мое спасение...“. Краят на това изречение е скрит в дадените тук думи. Отгатни кои са те и от пропуснатите в тях букви състави края на изречението.

Елвира ЦОРН

1. ЗАЩ – – О 2. НИ – – ДИМ 3. ГОЛ – – ТА 4. ОБИТАЛИ – –
5. МЕ – – Ц 6. О – ЕЩАНИЕ 7. РАЗСТ – – НИЕ.

Рисунка
Виктория ДУНАЕВА

ОТ КАКВО ДА СЕ СТРАХУВАШ?

Валентина КОНОВАЛЕНКО

Много деца поглеждат тревожно
и даже със страх към нещо нищожно.
Например, съвсем безобидни създания
за враг се приемат, но без основание –
разни хлебарки, мишлета и жаби
внушават уплаха, макар че са слаби.

Деца, ще ви кажа кои са опасни,
макар да изглеждат за нас безопасни.
Те са противници, даже от тях
изпитвайте винаги правилен страх,
защото са близо до всяка душа.
А тяхното име е – лоши дела.

Дали те мързи да помогнеш на мама,
или пък в игрите измисляш измама.
Със своя приятел десерт не делиш
и някаква пакост да сториш решиш.
А може би което срещаш с ритник?
Приятелю, вярвам, това не си ти.

Обаче, извършиш ли нещо подобно,
допуснал си злото, а то е способно
на тези неща. Все пак, не се давай,
на Бога за сила се ти доверявай!
А Той обещал е победа да дава
и злото ще бяга от тебе тогава.

Редакционна колегия

Главен редактор
Елена Хетлер
Отговорен редактор
Люба Никифорова
Дизайн Йордан Пеянски
Превод Наталия Ужакова
Превод на стихотворенията
Борислав Георгиев
Снимки www.shutterstock.com
Корица www.freepik.com

Издателство „Светлина на Балканите“
Печат „Мултипринт“ ООД
Библейските стихове са от Синодалния превод, 1992 г.
Материали от списанието могат да се използват само със съгласието на редакцията.

ISSN 1313-4302

ОТГОВОРИ

Към с. 3 С помощ „Начало на мъдростта е страхът Господен. Здрав разум имат всички, които изпълняват Неговите заповеди“ (Пс. 110:10). За страха.

Към с. 7 Бръмбарчета и паячета **Таблица:** гъсеница муха скакалец бръмбарче мравка паяк молец пчела комар богомолка морско конче червей. 1.Паяк 2.Скакалци 3.Мравки. 8 крачета, 6 крачета, 4 крилца, 4 крилца.

Към с. 12 Перната компания Пъдпъдъци, Врана, Гълъб, Орли, Щъркели, Гургулица, Лястовица, Жерав, Врабче, Пауни, Ибис, Сокол, Лебед, Пеликан, Бухали, Камилски птици, Папуняк, Кукумявка, Чапла, Чайка.

Към с. 13 Морска кръстословица Водоравно: 1.Човешки 2.Закон Божи 3.Риболов 4.Единадесет 5.Излизане 6.Иисус. Отвесно: 4.Евреи 5.Изток 7.Жаба 8.Гениса-ретско 9.Червеи 10.Кораби 11.Потоп 12.Кит 13.Дрехи. Получава се риба.

Към с. 18 Иисус и математиката 4, 40, 40+40=80, 4x80=320, 320:2=160.

Към с. 19 Кой се е скрил тук? Таралеж.

Към с. 22 Гатанки за водни обитатели 1.Кит 2.Змиорка 3.Октопод 4.Миди 5.Рак 6.Жаба.

Към с. 24 Скритите думи ==========>

П	Ш	Е	А	В	Ж	Ц	П	С	Е
У	Ж	Б	Д	Р	З	Т	З	Р	Г
Т	В	О	Р	Е	Ц	Х	Б	Е	Д
З	Н	Г	М	А	М	О	Г	Б	О
О	Х	Я	Л	А	Д	А	М	Р	Б
Ш	К	Т	С	Ъ	Р	П	Д	О	Р
Ц	О	С	Л	Ъ	Н	Ц	Е	Л	А	О
Н	Б	М	З	Е	В	А	М	В	И

Към с. 27 Главоблъсканица **Хоризонтално:** 1.Агнец 2.Едем 3.Атина 4.Саул 5.Тигър 6.Марк 7.Манна 8.Небе 9.Пилат 10.Яков. **Първи вертикален ред:** Гетсимания (Марк 14:32-43).

Към с. 27 Квадрат Водоравно и отвесно: 1.Ден 2.Ева 3.Нар.

Към с. 30 За какво пее Давид? „Господ е моя светлина и мое спасение. От кого ще се боя?“ (Пс. 26:1).

Четете „Пътечка“ и на нашия сайт
www.fsnb.bg

Пътечка

кани читателите си да участват със свои творби в списанието.

Изпращайте материалите на адрес:

Издателство „Светлина на Балканите“
1336 София, ПК 33
или на email: patechka@abv.bg

Абонирайте се за шест броя на „Пътечка“ за 12,00 е. на адрес:

www.fsnb.bg/abonament

Пътечка 5/2026